

پاپایای وطنی و بلوبری ایرانی

شناسه خبر: ۱۳۴۳۳۴ یکشنبه ۱۵ بهمن ۱۴۰۲ - ۱۶:۵۶

میوه‌های فرنگی یا استوایی نه فقط موز، آناناس و دراگون فروت (میوه اژدها)، بلکه اینجا سخن از میوه‌هایی متفاوت است که در وصف خواص‌شان، مثنوی هفتاد من گفته میشود.

به گزارش موج خبر، چند سالی است اقسام میوه‌های غیربومی از گوشه و کنار کشورهایی مانند اکوادور، کلمبیا، برزیل (قاره آمریکای جنوبی)، اندونزی و مالدیو (قاره آسیا)، کیریباتی (اقیانوسیه) و سائوتومه و پرنسپ، گابن، جمهوری کنگو، جمهوری دموکراتیک کنگو، اوگاندا، کنیا و سومالی (قاره آفریقا) که جملگی در حاشیه خوش آب و هوای خط استوا قرار گرفته‌اند و یا میوه‌هایی از شرق دور و ینگه دنیا به مقصد ایران صادر می‌شوند؛ میوه‌هایی با شکل و شمایل عجیب و غریب، با قیمت‌های نجومی و اسامی بعضاً سخت و دشوار که اگر زبان در تلفظ‌شان دچار گرفتگی یا لکنت شود، چندان بعید نیست.

همشهری نوشت: میوه‌های فرنگی یا استوایی نه فقط موز، آناناس و دراگون فروت (میوه اژدها)، بلکه اینجا سخن از میوه‌هایی متفاوت است که در وصف خواص‌شان، مثنوی هفتاد من از کثرت و فزونی گونه‌های گوناگون ویتامین، فیبر، پتاسیم و منیزیم تا دلاوری‌های جانانه آنتی‌اکسیدان‌ها علیه رادیکال‌های آزاد و مهاجم، سروده‌اند؛ میوه‌هایی مانند کیو کاملون، پاپایا، مونسترا، دوربان، جک فروت، چریموبا، کیوانو، انگور برزیلی، لیچی، ساپوت سیاه، دست بودا، خارگیل، استار فروت، فیجوا، تاماریلو، فیسالیس، منگوستین، سالک و بسیاری دیگر که این روزها می‌توان بیشتر در قفسه‌های فروت

استورهای بزرگ مناطق شمالی کلانشهرها و کمتر نیز در بساط مختصر بعضی از دستفروشان و وانتی‌های میوه‌فروش در مناطق مرکزی و جنوب همان کلانشهرها از جمله پایتخت، یافته؛ میوه‌هایی که حالا سال‌هاست در وطن کشت می‌شوند.

میوه اژدها ۱۵۰ و خارگیل ۷۰۰ هزار تومان

اغلب استور و شاپ‌های برند که بخش یا طبقه‌ای از ساختمان بلند بالایشان به سکوهایی شیک برای عرضه و فروش فروت یا همان میوه‌های خاص و کمیاب اختصاص دارد، تقریباً مشتریان ثابتی دارند؛ مشتریانی مشتمل بر ۲ گروه؛ گروه نخست شهروندانی هستند که فقط برای مصرف روزانه و خانگی خود گاهی سبدشان را از موز قرمز کیلویی ۱۷۰ هزار تومان، انگور شیلی کیلویی ۱۰۰ هزار تومان، گیتا متری به‌صورت بسته‌های ۱۰۰ گرمی ۳۰۰ تا ۵۰۰ هزار تومان، استارفروت هر دانه ۱۵۰ تا ۳۰۰ هزار تومان، دانه خام یا برشته کائو از ۲۰۰ تا ۴۰۰ هزار تومان، پاپایا هر عدد ۶۰ تا ۱۰۰ هزار تومان، بلوبری در بسته‌های ۱۰۰ گرمی از ۳۰۰ تا ۵۵۰ هزار تومان، شوگر اپل هر عدد از ۳۰۰ تا ۴۰۰ هزار تومان، خارگیل یا دوریان هر عدد ۴۰۰ تا ۷۰۰ هزار تومان، دراگون فروت هر عدد ۱۰۰ تا ۱۵۰ هزار تومان و... پُر می‌کنند.

میوه اژدها

همچنین آنها به بهانه‌هایی مانند عیادت از بیماری عزیز، خودنمایی و سبک زندگی نمایشی و لوکس یا تولید محتوای لاکچری برای صفحات مجازی خود (سلفی در میزانشنی که یک طرف دوستان خوشپوش و طرف دیگر انبوه میوه‌های خوش‌رنگ و لعاب روی میز قرار دارند) سینی یا بشقاب میوه‌های استوایی یک تا بیش از ۳ میلیون تومانی را نیز خریداری می‌کنند.

خار گیل

گروه دوم نیز صاحبان مشاغل مرتبط با صنایع غذایی هستند که در میانشان رستوران‌دار، سرآشپز، کافه‌چی، باریستا، کارشناسان و طراحان طعم نیز دیده می‌شود (کیفیت و نوع بسته‌بندی بر نوسان قیمت‌ها اثر گذار است).

داستان فرنگی‌های خوش‌رنگ که وطنی شدند

از میان این میوه‌های مناطق حاره‌ای و استوایی که تا پیش از این، راهشان رو به‌سوی ایران، مسیر واردات (رسمی و

قاجاق) بوده، طبق آمار سازمان جهاد کشاورزی کشور، استارفروت، دراگون، بلوبری و پاپایا پر فروش و پرتفردار بوده‌اند؛ آنقدر که بسیاری از افراد جویای کسب و کار طی یک دهه اخیر بر کشت بذر و نهال و پرورش این میوه‌ها در کشور به‌ویژه در جنوب خوزستان، شرق سیستان و بلوچستان، جنوب فارس، بوشهر، هرمزگان، جنوب کرمان، خراسان جنوبی (طبس)، سمنان، همدان، اصفهان، گیلان، مازندران و البته روستاهای حاشیه تهران همت گماردند.

در این میان، ویژگی اقلیمی ایران که ۴ فصل در آن، امتیازی برتر برای کشاورزان محسوب می‌شود به کمک تولیدکنندگان این میوه‌های غیربومی آمد تا کمیت محصولاتشان را به بازار مصرف برسانند.

این را صادق تر کاشوند، کارشناس کنترل کیفی محصولات کشاورزی و باغبانی یکی از گلخانه‌های روستای فیلیستان (قطب گلخانه‌ای کشور) در شهرستان پاکدشت می‌گوید و ادامه می‌دهد: «اینکه خودمان دست به تولید بزیم هم ارز را ذخیره می‌کند و هم از ورود احتمالی برخی آفات کشاورزی به همراه محصولات وارداتی جلوگیری می‌شود.»

صادق، هوایی مطبوع از گلخانه به سینه‌اش فرو می‌دهد و می‌افزاید: «بلوبری هم از آن میوه‌های پرخاصیت است که بعضی‌ها به‌خاطر خواصش و بعضی‌ها هم با وجود اینکه سازگار با ذائقه‌شان نیست، به‌خاطر ادا و اطوارهای اشرافی، آن را تهیه می‌کنند.

در هر صورت، نوش‌جان‌شان! اما اینجا هم باز، بیشترین سود به جیب گشاد دلال سرازیر می‌شود. بلوبری درجه یک و اعلا را از ما کیلویی یک تا یک‌میلیون و ۵۰۰ هزار تومان می‌خرند و بعد در بازار می‌فروشند کیلویی ۲ میلیون و ۵۰۰ تا ۳ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان!» بلوبری در هند و آمریکا که بیشترین تولید سالانه را دارد، به‌ترتیب با قیمت میانگین هر کیلو ۹۰۰ و ۶۵۰ هزار تومان فروش می‌رود.

شیرین و ملس مثل رزبری

رامین ضمیری، یکی از باغبانان قابل در شهر ساری است که یکی دو سالی می‌شود بذره‌های گران میوه رزبری را بعد از کلی مشورت و پرس‌وجو در زمین پدری‌اش به امید سود و ثروت کاشته است.

او می‌گوید: «سال ۱۳۹۶ برای نخستین‌بار بوته رزبری به ایران آمد. آن سال‌ها هم مثل حالا، تب میوه‌های لاکچری که ارزش غذایی و دارویی را یک جا داشتند، داغ بود. همین که طعم شیرین و ملس این میوه توخالی با حضور در یک مهمانی مجلل، زیر دندانم رفت، فکر کاشت و پرورشش هم به سرم زد. سختی‌ها و هزینه‌هایش بالاست و ریسکش هم زیاد. یک

وقتی اگر برق برود سیستم آبرسانی و تعدیل هوای گلخانه خاموش می شود و این یعنی خطری که سرمایه‌ات را تهدید می کند.»

رزبری

رامین از مشتری‌هایش نیز می گوید: «گاهی مسافرانی که به طریقی از فعالیت گلخانه ما مطلع می شوند هر از گاهی که گذرشان به شهر ساری بیفتد، می آیند و رزبری را با قیمت واقعی از ما می خرند. بعضی از مشتری‌ها هم که به تازگی تعدادشان هم زیاد شده جوانانی هستند که خودشان را طعم‌ساز و یا طراح انواع چاشنی از سس تا ادویه معرفی می کنند. این دسته آخر، حجم خریدشان بیشتر است. مشتری‌های دیگری هم داریم که جمعیت آنها نیز در حال افزایش است؛ میوه‌فروش‌های وانتی یا بساط‌گستر که معمولا محصولات درجه ۳ را از ما می خرند تا مزه آنها را لابه‌لای میوه‌های همیشگی‌شان، به خریدارانی از مناطق پایین شهر، بچشانند.» و اما میوه پاپایا از وقتی وطنی شد، مشتری‌هایش نیز زیاد شد.

انتهای پیام/